

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

7 Papa solus dispensat ad plura beneficia ultra duo simplicia, etiam quantumcunque tenuis redditus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

NISI rigor diſciplinæ quandoq; relaxetur, ex diſpenſatione miſericordiæ in nervum facile poſſet erumpi, multorum ideo crimina ſunt damnabilia, quæ tamen Eccleſia tolerat pro tempore, pro perſona, intuitu pietatis, vel neceſſitatis, ſive utilitatis, & pro eventu rei, ut in cap. requiritis, §. niſi rigor. 1. q. 7.

Unde cum ſupra viſum fuerit, quomodo beneficia conferantur, & penſiones ſerventur, in quibus pluries diſpenſationes requiruntur, in hoc capitulo de diſpenſatione, quid ſit, quot ſint ſpecies diſpenſationum, quis poſſit diſpenſare, qualiter ſit diſpenſatio facienda, & qui ſit effectus diſpenſationis breviter ſum verba facturus.

1 Primò diſpenſatio eſt rigoris juris per eum, ad quem ſpectat, miſericors canonice facta relaxatio, ut d. §. niſi rigor. ubi etiam gloſſ. in verb. ut plerisque, & cap. ſeq. Abb. in cap. aſi clerici, §. in adulteris, num. 12. de jud. & Hoſt. in ſum. numer. 1.

2 Species autem ¶ diſpenſationum ſunt tres, quarum una eſt debita, alia prohibita, & alia permiſſa, gloſſ. in cap. ut conſtitueretur, in verb. detrahendum. 50. diſt. debita eſt cauſa neceſſitatis, permiſſa, utilitatis, ut in cap. & ſi illa. junct. gloſſ. in verb. vel temporum. 1. q. 7. prohibita eſt, ubicunq; decoloratur ſtatus Eccleſiæ, quo caſu diſpenſari non poſſeſt, ut contra Evangelium, vel præceptum Apoſtoli. cap. ſunt, qui dicunt, circ. princ. 27. q. 2. & gloſſ. in d. §. niſi rigor. in verb. ut plerique & eſt debita diſpenſatio, ubicunq; perſona, res, locus, & cauſa exigit, cap. 1. & per tot. 29. diſt. & gloſſ. in cap. domino

ſancto, in verb. neceſſe ſit. 50. diſt. permiſſa, ea eſt, quæ rationabiliter, & non neceſſarid ſit, ut, quando ſit propter prærogativam meritum, quam ſolus Prieceps in genere quiſque ſuo in duplicibus exercet, & Epicoſopus in ſimplicib. Hoſt. in ſum. de ſil. preb. circ. ſin. verſ. alia rationabilis, & in quibus Papa, in quibus verò Epicoſopus poſſit diſpenſare, infra patebit.

Papa ¶ in omni caſu, & impedimento à jurè humano, ſive poſitivo inducto diſpenſare poſſeſt, quia eſt loco Petri, & quoniam vetus, 24. q. 1. & Vicarius Jeſu Chriſti, cap. 1. 2. & 4. de tranſlat. Epicoſo.

4 Et poſſeſt etiam ¶ ex cauſa, ſua conſtitutione, vel reſcripto, jus divinum interpretari, & limitare, licet in totum tollere non poſſit, quia eſt immutabile, clem. ne romani, in princ. de elect. Innoc. in cap. 2. in ſin. de bigam. & Feli. poſt alios, quos citat. in cap. qua in eccleſiarum, num. 19. de conſtit. & in pluribus ¶ ſolus Papa poſſeſt diſpenſare.

6 Primò ¶ in pluritate Epicoſopatuum, aut quorumcunq; aliorum beneficiorum curam animarum habentium, aut aliàs perſonalem reſidentiam requirentium, quæ ſunt incompatibilia, ut cap. ſanctorum, 70. diſt. cap. de multa. de præbend. cap. ordinarii, de off. ord. in 6. cap. execrabilis, §. quia verò, in extravag. com. & Concil. Trid. cap. 2. 4. & 5. ſeſſ. 7. de reform.

Secundò ¶ ad plura beneficia, quàm duo ſimplicia, etiam quantuncumque tenuis redditus, ſolus Papa diſpenſare poſſeſt. conc. Tridentin. cap. 17. de reform. ſeſſ. 24. & ita fuit à ſacr. congrega-
tione

tionem Cardinalium decisum, ut in de-
cis. sub. num. recollectis mihi, 97. & me-
liu. 862.

8 Tertiò ¶ illegitimos ad ordines sa-
cros, pensiones, Episcopatus, parochia-
les, canonicatus, & alia quæcunque
beneficia; non tamen, quo ad unum
simplex, & ordines minores, pro qui-
bus potest Ordinarius dispensare, solus
Papa dispensare potest, cap. cum vint-
nien. ext. de elect. & cap. 1. & 2. de sl.
presb. in 6.

9 Quarto ¶ solus Papa dispensat cum si-
moniacis in simonia scienter commissa,
vel ratam habente, siue sit in ordine, siue
in beneficio, cap. erga simoniacos, 1. quest.
1. & quicumque detestabile crimen si-
moniacæ pravitatis commissa convi-
ctus fuerit ¶ in consequendis ordinibus
eo ipso ab illorum executione per de-
cennium sine spe dispensationis est su-
spensus, ultra alias pœnas, quas incurrit,
de quibus per Pium V. in Bull. c.
5. 9. & ut simoniacè.

11 Quintò ¶ regulariter solus Papa di-
spensabat cum eo, qui post excommuni-
cationem, siue Episcopus, siue presbyter,
aut diaconus foret, præsumpsisset facere
oblationem, vel matutinum, aut ve-
spertinum sacrificium, quasi in officio
suo veller agere, sicut prius, capit. si
quis Episcopus damnatur, iuncta gloss.
in ver. alia. & cap. seq. 11. q. 3.

12 Sed hodie ¶ ex sacri concilii Triden-
tini dispositione, etiam Ordinarius pot-
est, ut infra demonstrabitur, dummodo
casus sit occultus, ut cap. 6. de reform.
sess. 24.

13 Sextò ¶ super defectu ætatis ad obti-
nendum dignitates, beneficia, & suscipi-

endum ordines, cap. nemo deinceps, de o-
lect. in 6. quæ ætas est etiam præfinita à
sacro concilio Tridentino, ut in cap. 12.
de reform. sess. 24. cap. 6. & cap. 12. de re-
form. sess. 23. & cum ¶ Papa solus sit su-
pra concilium, soli Papæ est talis dispen-
satio reservata.

Septimò ¶ Papa solus dispensare pot-
est, ut qui regimen parochialis ecclesiæ
suscepit, intra annum à sibi commissi re-
giminis tempore numerandum, non se-
faciat ad sacerdotium promoveri, cap.
licet canon. cum sequenti eodem titul.
in 6.

16 Octavò ¶ solus Papa dispensat, ut quis
in absentia ex causa percipiat distributio-
nes quotidianas, quæ alias regulariter
canonicis, & aliis beneficiatis, & cleri-
cis ecclesiarum, qui officii in ipsis inter-
sunt, non autem absentibus sunt distri-
busndæ, cap. unic. de cler. non resid. in 6.
& concil. Tridentin. d. cap. 12. de re-
form. sess. 24.

17 Quæ regula primò limitatur, ut ¶ non
habeat locum, ubi dignitatibus in ec-
clesiis cathedralibus, vel collegiatis, de
jure, vel de consuetudine, jurisdictio,
administratio, vel officium non compe-
tat, sed extra civitatem in diocesi cura
animarum immineat, cui is, qui digni-
tatem obtinet, incumbere voluerit,
quia tunc pro tempore, quo in cura
ecclesia resederit, ac ministraverit,
tanquam præfens in ecclesiis cathedra-
libus, & collegiatis, ac divinis interes-
sens est habendus: concil. Tridentin.
cap. 3. vers. quòd, si alicui, de reform.
sess. 22.

Limitatur secundò, ut non procedat
in